

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Széchenyi-utca SIMON-ház Kunk József ut
kereskedéssel szemben.

HIRDETME NYEK.

előfizetési pénzek és a kiadás körüli paasszok
valamint a lap szerkesztési részét illető
minden körülmények ide intézendők.

Hírmegjelenések csak ismert karaktól
fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜ PART KÖZLÖNYE

Megjelen nap on k é n t, a vasárnap és péntek kivételével.

Kiosztási ár:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre
postán küldve

Egész évre	10 frt — kr
Félévre	6 frt — kr
Negyedévre	3 frt 50 kr.
Egy hóra	1 frt — kr

Hirdetési díj:

Ot-hasábsopitisor egyszeri beiktatásáért 50k
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyitott 4 hasábsos postisorát 20 kr

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
ajánlatok ára 50 krajczár.

XVII. évfolyam 1890.

Debreczen. Hétfő Február 17.

33. szám.

Biztató jel.

DEBRECZEN, febr. 16.

A társadalom megmozdult.

Megmozdult az a tényező, mely eddig, kivált itt nálunk hivatását úgy lát-
szik nem ismerte fel, vagy félreismerte.

Az a hatalmas mozgalom, mely a királyi tábla ügyében nálunk és egy nagy kiterjedésű országgrészben mellettünk megindult, nagy jelentőségű. Jelen-
tőségét nem vitathatja el senki. Sem az, a ki hájba fult önzéssel vádol bennünket, sem az, a ki egy jó példabeszédet hely-
telenül alkalmazva azt mondja rá, hogy „dobbal nem fogunk verebet.”

Tegyük fel, — mit ne adjon az isten, hogy ennek a mozgalomnak a közvetlenül kitűzött cél tekintetében semmi eredménye nem lesz, még ebben az esetben sem tagadható meg egy, a mi e mozgalomban minden ékesen hangzó phrázissal hangosabb kifejezésre jut. — Az, hogy egy nagy országgrésznek, a melynek Debreczen a központja, társadalmi nem trespéd, nem halt meg, hanem él és érez.

Nevezük közvéleménynek, nevezük közszellemnek, közérdeklődésnek, vagy bárminek is azt, a mi e mozgalom belső rugója, most már kétségtelen az, hogy társadalmunkban ez a rugó meg van s ha eddig működése nem igen volt is ész-
lelhető, most megmozdult és működik.

Ez oly biztató jelenség, melyet csak őszinte lelkesedéssel üdvözölhetünk.

Készséggel elismerjük, hogy az állam végrehajtó közege a kormány által mindent elkövet, hogy az országot erőssé, hatalmassá, gazdaggá, művelté szoval boldoggá tegye. — Senki sem állíthatja azonban s mi sem állítjuk, hogy az eszményi cél elérté volna már. Bár 1867. óta tartó alkotmányos életünk kormányai-
tól s különösen a mostani miniszterelnök vezetésé alatt működő kormánytól nemcsak a jó szándékot, a kintartó igyekeze-

ket, — de nem egy elért jelentékeny pozitív eredményt sem tagadhat le a leg-
ellenzékibb ellenzéki sem. Elő tanu-
sága ennek a pénzügyek consolidálása, a cultura fejlődése, a kereskedelem és ipar emelkedése.

De téves az a hiedelem és veszedel-
mes az a tan, mely az állami omnipoten-
tencia elvét hirdette, az államtól várja minden közérdek, minden közszel támogatását, felsegélését és keresztül vitelét. Mert ez a közszellem eltompítására, — agyonnyomására és a szabad fejlődésnek, előhaladásnak sőt a közszabadságnak is megbénítására vezet. Az állampolgárból lélekletlen adófizetőt gyur, a ki egyéni, családi, helyi életének szükségén túl nem lát, nem érez, nem gondolkodik; ad vesz anyagi és szellemi árucikkeket, de egész életén át bölcsőjétől sirjág a mindenható állam nehéz gyámsága alatt nyög — s nincs szabad röpte, mint a szárnyaszegett madárnak.

Az erőteljes államkormányzás nem zárja ki az életerős társadalmi működést. Az a szerencsés állam, melyben az erő-
lyes központi kormányzást egy életképes szabadon mozgó-nyüzsgő társadalom segíti elő nagy feladata megvalósításában.

Ezért kell lelkesedéssel üdvözölnünk annak speciális céljától eltekintve is ezt a mostani társadalmi mozgalmat.

Hosszu idő óta első nyilvánulása annak, hogy a társadalom s közlebről ennek a nagy vidéknek társadalmi fel-
ismeri egy életérdeket s benne rejlik öserő súlyával követeli, hogy meghallgassák. Hathatósan tiltakozik a „de me sine me“ elvének alkalmazása ellen.

Ez a jelenség annak a kétségtelen tanúsága, hogy ez a társadalom nem halt, de még csak nem is alszik. Vagy leg-
alább is felébredt, mert bizony mostanában jó idő óta csakugyan aludt s talán szépeket álmodott a trespéd és semmit-
tevés gyönyöreiről.

Bizunk benne erős hittel, hogy első-

activ szereplése, önmaga érvényesítésé-
nek első kísérlete sikerre vezet. S bizunk benne, hogy akkor az elért siker önbiz-
zalmat, életkedvet keltő tudata nem en-
gedi újra állomba merülni, hanem meg-
adja neki a szükséges lökést arra, hogy hivatását betöltsé.

Van azonban a dolognak egy másik oldala is, a mi minket debreczenieket még közelebről érdekel. S ez az a meg-
lepő, ámulatba ejtő, szinte hihetetlen do-
log, hogy mi, — Debreczen — egy nagy, népes, kiterjedt országgrészben vezérsze-
repet vinni vagyunk hivatva.

Ebredjünk fel! Szemléljük dicsősé-
günket, melyről fogalmunk is alig volt és a mely a dicsőségben kívül ránk néz-
ve felemelő magasztos kötelesség.

Értsük meg helyzetünket és lássuk be hivatásunkat. Eddig phrásissal alig volt egyéb e szép kitétel: Debreczen északkeleti Magyarország központja; egy országgrész emporiuma; nagy város, melyre egy óriási vidék van utalva, s melynek az volna feladata és legelső kötelessége, hogy a mi Budapest az országnak, az legyen ő e nagy vidéknek lelke.

Eddig phrázis volt; ma tény.

Nagy rövidlátásra mutatna, ha e világos tanulságot még most sem volnánk képesek levonni. Eddig is levonhattuk volna.

Ha öntudatlannal, mintegy a nehéz-
kedés természeti törvényei szerint eddig is Debreczen volt az a központ, a mely-
felé ebben a jókora circulusban minden kisebb-nagyobb pont gravitál: egy erő-
sűdjék tiszta tudattá bennünk ez a ho-
mályos sejtetem s a még eddig csak laza szálakkal hozzánk fűzött pontokat kap-
csoljuk minél szorosabban magunkhoz. Lépünk ki abból a korlátolt eszmekör-
ből, hogy Debreczen úgy a mint van, meglehet magának s meglehet magával elégedve. Nem szorulunk senkire, tőlünk se várjon senki semmit. Ha azt látjuk, hogy összedugott kézzel ülve is felénk vonzódik egy nagy vidék, csakis a mi

hibánk, ha ezer érdekkapocscsal nem tud-
juk azt szorosan magunkhoz fűzni, nem vagyunk képesek arra támaszkodva nagy várossá, annak a vidéknek valóságos kulturális és gazdasági központjává lenni.

De hogy, mi módon?

Ezt kár kérdezni is. Jön az. Vagy van bennünk rá tehetség vagy nincs. Ha van, csak magunk ne zárkózzunk el akarat-
tallal előle, s nyitva az ut. Ha nincs, hiába találjuk ki a legesalhatatlanabb utat módot, nem jutunk célhoz soha.

S kinek a feladata, kinek a köte-
telessége ez?

Világos. A debreczeni társadalomé. Azé a társadalomé, a mely most is e mozgalmat megindította s alig, hogy meg-
indította, már összefutott kezében ennek a nagy körnek minden szála.

Csak mozogni kell.

És én bízom benne, hogy Debreczen most már mozogni fog.

Dr. T. J.

Országgyűlés.

Budapest, február 15.

A képviselőház, mai változatos napirendje során először is a pénzügyi költségvetés részletes tárgyalását folytatták be is fejezte. Orbai, Vadász Károly, Spóner Andor, Péch Antal, Ámon Ede és Wekerle szolgáltak a tárgyhöz.

A költségvetés részletes tárgyalása a pénzügyminiszter elnökével véget ért, Wekerle azonnal befejezte az 1890. évi állam-
költségvetésről szóló törvényjavaslatot, mely a pénzügyi bizottsághoz utasított.

Most az államvasutak zágábi állomására és főmühelyére vonatkozó törvényjavaslat következett, melyet Darányi előadó referált. Thaly és Orbán vádalkalozokotak a horvátok ellen. Baross miniszter ki-
való politikai eszélytel és tapraesetten vá-
laszolt a két szóoknak s a há élénk helyes-
lései közt hangoztató a magyar állam szem-
pontjait feladatait Horvátországra nézve. Er-
re a ház a javaslatot változatlanul elfogadta.

Az inséges tengerészek kölcsönös segé-
lyezésére vonatkozó törvényjavaslatot Emich Gusztáv referálta. Irányinak részben lati-
nul előadott kifogásai ellenben Baross

gokra... a leáldozott nap halavány visszé-
nyére.

Igy hallottam őt életemben először, és tán minden emberek között — utójára éne-
keln.

A dal elnémult... a fülemile szebb ha-
zába költözött.

A hajdan zengő csalt bus némasága kö-
nyet fakaszt szemükből... Isten veled, Isten veled, édesszavu szép csalogány!

Verő György.

A betyár szeretője.

— Elbeszélés. —

Írta: Péter Gábor.

(Folytatás)

Tehát éjtélkor legyetek a hirindssai révnél, innen azonban korábban induljatok, nehogy itt nyomjanak. Gondom lessz rá, hogy mikor a kopó hamis nyomra tért, és biz-
tonságban vissza jöhettek ide, fő dolog az, hogy azután egy darabig csendben legyetek, hogy végképen nyomot veszítsenek üldözőitek... És te — szolt szevedélyesen megölelve a betyárt megtartód-é aztán ígéretdet, hogy embereidet kielégítve szét bocsátod s magad megmaradsz nekem, ki elkárhoztam miattad, de még is üdvözölök szerelmed által?

Agnes! te lelkem legdrágábbja! esküszöm, hogy ha e bajból kimenekülök, lerázom e sárt magamról, hogy ezentul csak neked — szerelmünknek éljek!

Éjféli felé járt az idő, midőn az üldözők szépen csapatokra osztva megérkeztek a Dugó csárda környékére. Csak a Körös felé nagy kerület tett legénység kékik még, hogy a zár-
vonal teljes legyen. Végre az is jelt ad, hogy

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Hollósy Kornélia.

A nemzet csalogánya örökre elnémult! Kit a magyarok istene akkor adott a hazának, midőn legsötétebb volt az ég fölöt-
tünk, hogy szívhez szóló hangjával megol-
vassza nehéz bánatunkat, s reményre — tette vidton esattogó magyar dalaival: visszazsált az égbe, mely fájdalma mindazoknak, kik benne a legnemesebb honleányt, a leghirne-
vesebb magyar énekművésznőt, az ünfeláldozó hitvest és anyát, egy derék megye első urasz-
zonyát és a játékonyság áldott angyalát ismerték és szerették. Kopsorsójára a nemzet fog koszorút helyezni.

Emlékét a porlandó szívek és a hazai történelem lapjai fogják sokáig, — örökre megőrizni.

Ez egyszerű babérlevelet a magyar szín-
művészet egy epigon napzámosa helyezi sir-
hantjára, ki bár alkonyában látta csak a hajdan tündöklő napot: mégis érezé annak éltető melegét.

Először saját szerény lakásomon voltam szerencsés őt láthatni. A játékonyság anyala elefedé e napra, hogy egyszersmind a ma-
gyar dal királynője, s leszállott szép bi-
rodalmának legigénytelenebb alattvalójához, hogy őt a játékonyság művészet segélyével ma-
gához emelje.

Egy általa rendezendő hangversenyen való közreműködésre kérte fel nőmet, a jóté-
konyság nevében kérve engedelmet — az al-
kalmatlankodásért. Csak egy királynő lehetett ily szerény!

S így ment ez tovább. Lényéből és a modorából egészen hiányzott az elismert nagy művésznők elbizakodottsága s egy a főuri nők

göjge. Kedves, egyszerű, őszinte volt minden mozdulata és szava. Előadása eleven, hogy úgy mondjam, színésziesen eleven; beszéde korrekt és kifejező: megjegyzései néha csipő-
sek és mindig találók. Egy némely jelenleg is működő színész nagyságokról kötetekben sem lehetne találni jobb képet rajzolni, mint a minőt ő néhány szóval adott. Hát még a jelenlegi énekesekről! Hanem mikor a mult nagy művészei kerültek szóba, kik vele együtt és egyszerre képezték dicsőségét a magyar Tháliának: Már föllángolt tekintete s két kézzel szórta a babért — de nem kritika nél-
kül. Családi körülményei idő előtt és már régebben elszórtították a színpadról; az újabb generáció — magammal együtt — csak hir-
ből ismeri művészetét; egy úri megye főpa-
njának a neje lett, kit rangját illető hódol-
lattal környezett mindenki fent és alant: és ő nemcsak nem feledte el régi pályáját, de büszkén emlegeté előttünk, hogy bizony-bizony abból a régi gárdából már alig vagyunk né-
gyen-öten: Prielle, Szigeti bácsi, Szathmáryné, Kőszegi, no meg — én. Hát még ott azon a makói színpadon kellett őt látni, a mint korát megtagadó elevenséggel rendezte, oh dehog! teremtetten az előadást. A kellek összehor-
dására, a színpad berendezésére, a műkedve-
lők demaszkirozására, a darab kezdésére, min-
denre csak ő ügyelt. Ment is minden, mint a karikacsapás.

Aztán hogy tudta ő az embereit lelke-
síteni, bátorítani!

Ki sem mozdulva a színpadról, ott ült az egész estén át az első színpalak között; sugott, intett, nevetett, tapsolt mindenkinek. A ki megakadt, csak az ő mosolygó arcára tekintett, s rögtön eszébe jutott az elfeledett szó. Az egyes darabok és énekszámok végével mindenki számára volt egy elismerő szava. Még nekem is, ki nóm énekszámaim kísérttem zongorán, egy olyan superlativussal fizetett,

a minél nagyobb bókkal csakugyan nem tisz-
telhetett volna meg, mondván: „Őn olyan szépen kiser zongorán, hogy kedvem volna csak azért énekelni még egyszer, hogy ön által kísértessen énekeket.” A jól sikerült előadás végén csakugyan nem volt boldogabb lény a világban, mint ő. De minden boldogsága daczára sem lehetett rábírn, hogy távozzék a színpadról, míg onnét minden apróság a kellő helyre el nem lett hordva. Az meg már épen ámulatba ejtett, hogy a saját odaköl-
csönzött diszvirágait ő maga akarta hazavinni a közeli szomszadság czimén — gyalog! Erő-
szakkal szedte el tőle a féltett kincseit egyik gondos öccsée.

Mert a milyen lelkes művésznőnek ismerte mindenki, épp olyan minta-gazdasszonynak is tudta őt minden ismerőse.

Meg is látszott ez a fényes bálón, melyet másnap rendezett a megyeház fényes termé-
ben. A pazar ellátásnál csak a kedves házi-
asszony figyelem és szives előzékenysége le-
hetett kedvre derítőbb. Magyaros arany főkötőjét hol itt, hol amott lehetett látni s vul-
tozó csoportok között. Mindenki számára volt egy pár barátságos szava, sőt az ő csekély-
ségem számára még egy pár ütemnyi dala is. Épen a csárdást járták a fiatalok, a jelenlegi rossz szokás szerint a terem egyik sarkában szorongva, midőn felém közeledve a mai és a régi csárdásról kezdett beszélgetni, mondanom sem kell, hogy melyik előnyére.

A sarokba szorított tánczolókon végig nézve kénytelen voltam igazat adni a finom izlésű urnőnek. „No de a jókedv, az pedig meg van a mint látom.”

És ez a tapasztalt annyira felvidította, hogy mintegy önkéntlenül dudolni kezdte a cigány huzta nótát. Szerettem volna tögtön elnémitani zenét, tánczosokat, hogy csak őt hallhassam, ez azonban nem lehetvén, lehető-
leg feléje hajolva figyeltem a gyöngyöző han-

miniszter a javaslat dispozióinak helyes voltát mutatta ki s a ház ezt a javaslatot is változatlanul elfogadta.

Most a népszámlálásról szóló javaslat következett, melyet szintén Emich adott elő. E kérdést bolygatták Orbán, Thaly, Lukács Gyula és Perczel Miklós, a kiknek Baross miniszter adta meg a feleletet. A ház a törvényjavaslatot változatlanul elfogadta.

Végül ugyancsak Emich előadása mellett tárgyalott a hitelezett hordók forgalomba helyeztetéséről szóló törvényjavaslat is.

Következtek a kérvények, melyeket Horváth Béla előadó referált. A honossági törvény módosítására vonatkozó kérvényeknél Irinyi kérdést tett az iránt mikor szándékozik a kormány a szóban levő törvényjavaslatot a ház elé terjesztetni?

Erre Tisza Kálmán miniszterelnök, küzhelyeslésektől kisérve, azt válaszolta, hogy a honossági törvény revisiója oly előre haladt stadiumban van, hogy annak elvei már meg vannak állapítva s az illető miniszterek a szöveghez végzik. Azt bizton ígéri, hogy a törvényjavaslatot be fog lerjesztetni, mire a honvédségről szóló javaslat tetárgyalatik, de azt már egész pozitívítással nem helyezheti kilátásba, hogy oly időben történjen a betérjesztés, miszerint a honvédségi javaslat után a honossági törvény revisiója azonnal tárgyalható legyen a házban.

Közülések.

Debrecen, február 16.

I.

Az ipar és kereskedelmi bank közgyűlése.

A debreczeni Ipar és kereskedelmi bank ma d. e. tartotta évi rendes közgyűlést saját üzleti helyiségében. Székelt a Lajos elnöklete alatt. A gyűlésen 418 részvény volt képviselve 309 szavazattal. Az igazgatóságnak a múlt évi üzlet eredményéről közgyűlés elé terjesztett jelentése szerint leszámítottatott az 1889. jan. 1-jén talált váltoállománnyal együtt 8121 db, 3,857790/21 frt értékben; visszaváltatott 6442 db, 3,231844,06 frt értékben; a váltó-tárcza 1889. decz. 31-én 1826 db, 825,844,15 frt, (+17741 frt) kifizetett előlegek száma 495 db, 147568 frt értékben, kiváltott előlegek száma 190 db, 58'01 frt értékben. Könyvetét állomány 1889. január 1-jén 1,228537 frt 98 kr; a múlt évben beté tetett és tökécsített 1,218756 frt 49 kr, összesen 2,477294,47 forint; visszafizettetett 1,192972,50 frt; maradt az év végén betétben 1,284321,97 frt; a megelőző évihez képest több 55783 frt 99 kr. Folyó számla szerint 1889. évi összes forgalom volt 12729982 frt 80 kr; az 1888. évi forgalomnál 1,660989,68 frttal több.

A giró-számla összes forgalma 1889-ben volt 8,554,459,78 forint, a megelőző évihez képest forgalom növekedés 1,563560,10 frt. A pénztár által bevételeztetett 7,618,534,63 frt, kifizetett 7,596,891,83 frt.

Az évi jelentés sajnálattal tudatja, hogy a múlt évben nem sikerült az igazgatóságnak a megelőző évihez hasonló haszoneredményt elérni, a minek oka főként az intézeti ház egyik bolthelyiségének huzamosabb ideig való üresen állásában, továbbá a részvények és földhitelezési kisorsolt záloglevelek jelentékeny értékesítésében található.

A szabályszerű leírások után a zárszáma-

megérkezett s ezzel a csárda minden oldalról teljesen körül van véve.

Benn a csárdában ugy látszik gyanutlanul mulatnak. Lármá, tombolás hallatszik ki s a hegedű szó közzé vidám kurjongatás vegyül.

Ekkor a főszolgabíró jelt ad a támadásra.

Kardos Pista — dícséretre legyen mondva — berrgja a csárda ajtaját s mindkét kezében egy-egy mordálylyal a szoba közepén terem. Utánna legényei.

Ott aztán keletkezik éktelen — kazagás!

Kupak Mihály uram mulat veszett jó kedvében, körülte szolgáló, gyermekesereg éktelen visítással ugrál.

Mikor a hadnagyot meglátja, süvegét földhöz vágja, a borral telt sajtárt illően az asztalra helyezi s azután a vendéghez fordulva mondja: hozta isten hadnagy urat hát mi jóban járnak?

Kardos Pista arra el volt készülve, hogy fegyveresével fogadják, de erre a látványra nem, s hirtelen alig jutott észébe, hogy mit is mondjon?

Hol van Tükör Józsi? kérdi végre midőn kissé magához tért.

— Én vagyok a koresmáros Kupak Mihály — hiszen tetszik ismerni! felel ravaszul a csárdásgazda, mintha nem hallotta volna a hozzáintézett kérdést.

— Kupak! ne tréfálj velem mert ma emberevő kedvemben vagyok, hanem felelj a kérdésre röviden. Hol van Tükör Józsi?

— Hát kéremaláson hadnagy uram táltos vagyok én, hogy mindent tudjak. Vótaképen nem is ismerem azt az urat.

Kardos Pista mindég ingerültebb lesz a csárdásgazda tettezett együgyűségét és ravaszágát látván, azért megrázva annak bo-

dás 13,789,09 frt s az 1888. évi áthozattal együtt 14,964,93 frt tiszta nyeresémet mutat. Az igazgatóság az öt és a felügyelőbizottságot s a tartaléktőkéket illető %-ok levonása után osztalékul az alaptőke (150,000 frt) 5%, kamatját — 7500 forint s felül osztalékul részvényenként 4 frt, vagyis 1500 drb részvényre 6000 frtot javasol kiosztatni. A fennmaradó 521 frtból 200 frtot pedig jótékonycélokra proponál.

A közgyűlés az igazgatóság jelentését, valamint az abban foglalt javaslatokat, melyekhez a felügyelőbizottság is hozzájárult, elfogadta s a felmentvényt megadta.

Az 1,519,927,21 frtra becsült vagyonban az intézeti ház 89600, értékpapírok, szelvények és ércpénzek 70962 frttal szerepelnek.

Steinfeld Antal hajlott kora folytán az igazgatóságból véglegesen kilépve, (a bank irányában szerzett maradandó érdemeit az igazgatóság jegyzőkönyvében is megörökítette), Berger Henrik hasonlóképen kilépve, az így megüresedett igazgatósági helyekre Berger Henrik (234) és Feischl Károly (224 szavazattal) választattak; a felügyelő bizottságba pedig a Feischl Károly lemondásával megüresedett helyre 215 szavazattal ifj. Cs. a n. a. József választották.

Ezzel 11 órakor a közgyűlés véget ért.

II.

A Polgári kör közgyűlése.

A Polgári kör életében ma, az a néhány év óta szokatlanná vált eset történt, hogy évi rendes közgyűlést az első összehívásra meglehetett tartani, a mi más szavakkal azt teszi, hogy a tagok igen szép számmal jelentek meg, a mi ismét az érdeklődés öröndetes növekedésére enged következtetést.

Bizony annak föllendülésének, a melynek a szép multu egyet tavaly indult s a melyet a különböző jelentések is örömmel és egy szép jövő reményiségével aposztrofáltak, nagyon is ideje volt már s csak elismeréssel lehet megemlékeznünk a kör vezetőiről s a nagy közönségről, hogy fölkarolván eme szép hivatásu intézményt, nem csak megmentették a a bomlástól, de sőt alaposan is talpra állították.

Az elnöki jelentés az egyület terhelő 641 frt adósság konvertálását, új, kényelmes cizszerű és olósó helyiség kibérlését, a közönség többször tapasztalt érdeklődésének növekedését, a könyvtár rendbehozását emeli ki legfőképpen a múlt évi élethetőségét. Az elnöki jelentés öröndetes tudomásul szolgált.

A számvizsgálók jelentése szerint a múlt évi bevétel 1650,91 frt, a kiadás 1610,13 frt volt. — Dávid Mihály pénztárosnak a fölmentvényt megadották.

Az az évi költségeloirányzat 1209,73 frt bevétellel s 1207 frt kiadással állapított meg. Hirlapokra 110, könyvtárgyarápítására 25, házbérré 400, adósságfölszámításra 100 frt van fölvéve.

Az egyület vagyona 2202 frt, melyet 641 frt adósság terhel. A könyvtár 1342 művet tartalmaz. — Dr. Biró Károly ügyvéd 212 frt. régibb időből származó tagsági díj — hátrány behajtásáról jelent. További intézkedéssel a választmány bizatott meg. Elfogadtatott a Dr. Orbán József jegyző által kidolgozott házszabály s végül a tisztségviselés jogát meg. Az eddigi tiszti kart a közgyűlés újból meghagyta. Elnök: Nagy Ferencz, alelnök: L. Nagy Bálint, jegyzők: dr. Orbán József és Roncsik Lajos, ügyvéd:

zontos üstököt, újra kérdi, hol vannak azok a betyárok, a kik itt "tanyáznak"?

— Szja uram, némely része a vármegye kosztján, némely része pedig az akasztófal. Különben pedig a kik megvultunk mind itt vagyunk. Ez a Böske, amaz meg a Panna szolgáló, ez a három borzos kölyök meg a "két ballábu" dohányos gyerekei a szomszéd pusztáról, magam pedig éppen a születés napom örömeire mulatok.

A főszolgabíró nem hallván odakint semmi különös zajt, el nem tudta gondolni, hogy mi történt a csárdában a rablókkal, azért hát leszállván lováról, belépett ő is a csárdába. Egy tekintetre látta, hogy a madarak elrepiáltak. Ő fogta tehát vállatára a csárdás-gazdát.

— Voltak-e itt mostanában szegénylegények?

— Bizony kérem alásson, a gazdagja nem is jár erre, mióta a révházat odább tasztították.

— Kend nem ért engem, (pedig dehogyan nem a kötni való!) én a betyárokat kérdezem.

— Szja! tekintetes uram, a betyároknak szük most a határ, jobban érzi az magát tul a Körösön.

— Ismered-e Tükör Józsi?

— Ismerni ismerem, szüretkor volt három esztendeje, mikor erre járt, atyafiságba is esett a fizimiskám a tenyerével, azóta is mindig szikrázik a szemem, ha rá gondolok.

— Hagyja rám ezt a gazembert főszolgabíró ur, — szolt most közbe a hadnagy, — ezzel így kevésre megyünk, majd kitudom én az igazságot mindjárt! Ezzel két markos legénynek intett, a kik Kupak urat nagy hirtelen összenyalóbták s minden teketória nélkül vitték ki.

Megint sétálni megyünk, hadnagy uram? — kérdi a delikvens, mikor már kívül voltak, nem minden ciznizmus nélkül.

dr. Biró Károly, gazda: Szatmári Antal, pénztáros: Dávid Mihály, könyvtáros Szilágyi Imre, a ki a közgyűlés halás éjlenzése között mondott le a könyvtár javára az öt megillető 40 frt tisztelet díjról. — A 24 tagu választmány pedig fölrússított. A kör tagjainak száma ez idő szerint 130.

Az egyület közelebb házi estélyt fog tartani.

Országos érdek és királyi tábla.

— Monstre küldöttség Budapestén. —

Észak-keleti Magyarország társadalmának nagy küldöttsége ma tolmácsolja a miniszterelnök, az igazságügyi miniszter, a parlamenti párt klubok, az ország színe előtt e nagy országgrész jogos igényeit. A küldöttség egyes tagjai nem mint magán egyének utaztak a fővárosba, hanem mindenúnen, mint egy-egy nagy értekezlet megbízottai szerepelnek; így nem a maguk személyes rokonszenvét és meggyőződését fejezik ki e küldöttségben való részvételükkel, hanem megbízóiknak óhaját, egész észak-keleti Magyarország közvéleményét képviselik. Epen ebben rejlik e küldöttség jelentősége; épen ez általvan demonstrálva, hogy ezen nagy országgrészre nézve miképen lehet és kell a kir. táblát úgy elhelyezni hogy a decentralizációval ezen a vidéken is teljesen elérjék az a nagy cél, a jó igazságszolgáltatás, a melyből a decentralizációt keresztül vinni akarja Szilágyi Dezső.

A küldöttség tagjai nem együttesen utaztak fel a fővárosba. Egy részük még szombaton, más részük, a nagyobbik a tegnapi vonatokon utazott fel. — A Debreczenbe érkezöket a 40-es bizottság részéről Lengyel Imre ur fogadta. A szigetiek, tasnádiak és szilágyosomlyóiak szombaton este érkeztek. Miután a végrehajtott bizottság a „Bika” szálában elhelyezte őket, ismerkedésre gyűltek össze a „Bika” egyik ettermében. — Ezek, valamint a vasárnap érkezett szabolcsiak, szatmáriak a vasárnap reggeli és déli vonatlat utaztak tovább a fővárosba, a hajdumegyiekkel és debreczeniekkel együtt. Tegnapi délben az elmenetelnél jelen volt Simonffy Imre kir. tan. polgármester, a ki holnap szintén Budapestre utazik.

Debreczenből mint a küldöttség tagjai a szombati és tegnapi vonatokkal a következők utaztak föl a fővárosba:

Szabolcs vármegye részéről:

Gr. Desseffy Aurél, gr. Desseffy Dénes, gr. Pongrácz Jenő, Kornizs Ferencz, Bodnár István, Ibrányi Zsigmond, Bogáti Pscherer József, Kállay Aurél, Haas Mór, Popper Sámuel birtokosok, Megyeri Géza törvényszéki elnök, Farbak József, Szentmarjai Dénes, Ferenczy Bertalan lelkesek, dr. Heiman Ignác és Horoviz Jakab ügyvédek.

Nyíregyháza város részéről.

Krasznay Gábor polgármester, Kerekkréthy Miklós főkapitány, dr. Mesko László főjegyző és Benes László tanácsnok.

Mármaros Szigethről:

Mandics József polgármester, Krüszely Bálint jogtanár, Todorovics Zakariás, Tomka Jenő ügyvédek, Szabó Károly főjegyző, dr. Rényi Dezső városi tisztviselő, dr. Barta Gábor orvos, Szilágyi István és Urányi Bertalan, birtokosok.

— Most nem megyünk sétálni; — tudni illik, hogy műnyelven s é t á n a k mondták azt, mikor a vallatotat ló mellé kötözve addig futtatták, míg nem vultott, — hanem meg esküszöl a feleséged sirjára, hogy ma sem Tükör Józsi, sem a bandáját nem láttad.

Mint a nyul ugy pattant ki erre a szóra Kupak Mihály a pandurok kezéből.

— De szentháromság ucsese arra már nem esküszöm hadnagy uram, mert Erzsókkal nem óhajtok találkozni, inkább valamennyi pokolbeli ördöggel.

E perczben távoli lódobogás, majd egy dal hallatszik s Kupak Mihály arca elárulta, hogy ez őt érdekli, a dal különben ismeretes betyár nótá:

Tajtékzik a Körös hájja
Tul van már a babám rajta
Függ levél, nyárfa levél!
Hej! de messze sodri a szél!

Hanem Kardos Pista füle is résen volt, tudta, hogy e dalnak vonatkozása van a megugrott rablókra, Meg kell minden áron tudni, hogy ki az az éjjeli lovas,

— Lóra legények, utánna! fogjátok el azt a dalos madarat!

— Ne fárassza embereit hadnagy uram, ugy sem érnék utól Gyapárosig, ott meg ugy is megtalálják.

— Micsoda? Gyapárosig? hát te tudod ki az?

— Hát persze hogy tudom. Nadántelki Ágnes kisasszonyom az, a lápos pusztáról jön, ez a kedves nótája.

— Utánna legények! ez a gazember nem mond igazat. Elég ha négy itt marad, meg a gyalogja.

A hajsza megindult.

(Folyt. köv.)

Tasnádról és vidékéről:

Sánta Dezső, Mihály Károly ügyvédek, Kovács Miklós, Kávassy Sándor, Kovács István birtokosok, Dörner Ödön nagybérlő.

Szilágy Somlóról és vidékéről:

Genesi Sándor polgármester, Pécsy Arpád, Simó Ferencz, Lukácsy Ödön, Mike Ferencz birtokosok, Bartha István és Somogyi Kálmán ügyvédek.

Zilah város közönsége, a mely korábban Debreczen mellett feliratot is intézett a képviselőházhoz, az ottani kaszinóban tartott értekezlet megállapodása szerint, a Tasnád és Somlyó vidékiekkel képviselteti magát a küldöttségben.

Szatmár vármegye részéről:

Nagy László alispán, Kovács Eduárd kir. tanácsos, Domahidy Sándor kir. főjegyző, Szerdahelyi Ágoston, Keresztsszegi Lajos, Szuhányi Lajos és Fehér Mór földbirtokosok.

Szatmár Németiből:

Unger Gusztáv és Daláry Eduárd.

Hajdú vármegye részéről:

Rásó Gyula alispán, Weszprény Zoltán, Kovács Gyula, Budaházy Endre, Ferenczy Elek, Szöllőssy János, Nábráczky István vármegyei tisztviselők, Orosz József, Nagy Miklós, Dr. Popper Mór, Rajk Imre, Kovács Endre, U. Szabó Mihály, Turay Albert, Adler Sámuel, Fehér József, Osvárt Ferencz, Fischbein Ignác, Berger Mór, Forrai Henrik, Lukács Dezső, Lipovniczky Imre, Kiszlak Sándor, Hagen Sándor, Kasztl László bizottsági tagok, a kik által a vármegye csaknem minden városa és községe képviselve van.

Debreczenből:

Márk Endre ügyvéd, Kiss Albert orsz. képvis. Zádor Lajos nagy kereskedő, Dr. Király Ferencz orsz. képvis. Dr. Kola János ügyvéd, Szilágyi Károly birtokos, Berger Vilmos birtokos, Vértessy Arnold lap szerk. Dr. Tihanyi Sámuel orvos, Fried Emil birtokos, Kellner Dávid birtokos, Dr. Kemény Mór ügyvéd, Tóth Béla építész, Szabó Kálmán nagy kereskedő, Dr. Bakonyi Samu lap szerk. Fabriczius Géza nagykeres. Váczy János birtokos, L. Nagy Bálint birtokos, Horváth István birtokos, Kuczik Gábor nagy iparos, Várady Ignác bizt. tiszt. Dr. Medve Kálmán birtokos Vécsey Imre nagy birtokos, Torday Gábor birtokos, Butykay Menyhért birtokos, Kaszanyitszky Endre, Lukács Ármin, Gerébny Pölös nagy kereskedő, Stern Győző gyáros, Fleischer Mór, Feischl Károly, Feischl Emil nagykereskedők, Karczag Vilmos a „Debr. Ellenőr” főmunkatársa.

E névsor nem teljes. Miután ebben a karczagiai, kisújszállásiai, török-szent-miklósiak, valamint a nagybányaiak, ugocsa-megyeiek, a kik szintén biztos ígéretet tettek, a küldöttségben való képviseltetéséről, nincsennek e névsorban. Nincsennek az érdekeltek vidékek országgyűlési képviselői, a kik a csatlakozásra legtekintélyesebb választóik által lettek felkérve, Nincsennek azok sem, a kik már korábban felutaztak Budapestre, vagy a kik rendszeren ott tartózkodnak, de azért az illető városba vagy vidékre valóknak tartják magukat s szintén megígérték a csatlakozást.

A névsor eme lényeges hiányait utólag pótolni fogjuk.

A küldöttség tegnap este ösmerkedésre gyűlt össze a Hungáriában. Ma d. e. testületileg jelent meg a képviselőház karzatán; 11 órakor fogadta az igazságügyi miniszter. D. u. 5 órakor pedig Tisza Kálmán fogsája a miniszterelnöki palotában. Erről szombaton d. u. Tisza Kálmán maga értesítette táviratilag Gr. Dégefeld József főispánt.

Napi hírek.

— Debreczeni főiskola. Nagy fontosságu ügy megoldásában történt újabb lépés. Ez a főiskolai fűvészkert ügye. A gazdasági tanács mult heten bizalmas értekezletet tartott, melyben részt vettek a gazdasági tanács tagjain kívül mások is, u. m. a főisp. püspök ur képviselteében Tóth Sámuel egyházkerületi főjegyző; Domokos Kálmán gazd. tanintézeti igazgató, Tormay Béla miniszteri tanácsos és Kovács János fűvészkerti felügyelő tanár. A csél az, hogy a főiskolai a gazd. tanintézettel egyesüljön a végre, hogy a fűvészkert átalakításak, tisztességes díjazásu kertészszel és kerész segéddel ellátassak, s ezáltal a mostani fűvészkert — meghagyatván továbbra is nyílt kert minősége, — az előre haladott tudomány igényeinek megfelelő botanikus kert magaslátára emeltessek. Ez ügygyel kombinációba hozottat a főispán, hogy ott ezentul nagyobb szabásu faiskola, konyhakertészet, szőlőművelés tekintettel a fioxera-kérdésre, méhészet folytattatnék, s ugy a lekéssz mint főképen a tanítójelöltek gyakorlati kiképzetésében részesüljön.

— Esküvő. Varga Károly helybeli butor-kereskedő leánya Vilma és ifj. Lehoczky Béla fiatal gazda és bortermelő Ungvárról holnap esküsznek egymásnak örök hűségét a ref. nagy templomban d. u. 3 órakor.

— Terület változást szenved a debreczeni ipar és kereskedelmi kamara, az ily kamarák területének most keresztülvitt kikérekítése folytán. Biharmegyt és Nagyvárad várost elveszik kamaráknak hatásköre alul s önálló kamarai területté alakítják Nagyvárad szék helylyel. A váradiak eddig ugy sem tettek egyebet, mint panaszkodtak kamaránkra, hogy ez elhanyagolja az ő érdekeiket. Szilágy-

vármegye is k ből és Kolozsv azonban megk nokvármegyt Debreczenhez, diek sokat kók felé. A debrec változás után területi kamara Hajdu-, Jász Szatmár-, Már gyék, Debrec városok tartoz

— Eljegy városunk kiv tegnap este v r i s k a k i s a v á r a d i N á n a i g a z g a t ó é s s z e l l e m u s g r a t u l á l u n k e

— Haláló ládját borított telt és becs Budaházy Józ

nak elhunytá lentés t udat

mal jeentjük nyának és t

JÓZSEFNE élete 74 ik év

órákor, végel szos kimultá

szei folyó hó Csapó-utczai

léd utczai t után, a Doboz helyeztetni. V

ösmereinket juk. Debrecze

Gyermekei: B István; Bud

tild és gyern Berghofer Ida

tal mint vó Testvérei: M

réné, Özv. M jóné, Nánáss (Emke).

— Nagy kereskedők t 15-án Hevesi

léd, melyen után élénk

indítványa, h leg Nagy v

z és e érdeke mozgalmat f

érte mien h ratározta, ho

teit, társulata rát és meg-é

a megüditand ny sulyái v

ni teendők v meg a válas

nyí Géza, Hu mound (titkár)

— Halál tészt kaptuk

Karolina mé Fehér S á

folyó hó 16 á gyászos elhu

szei folyó hó Czegléd utcz

ház szertartás után a Czegl

lomra letétt „Kegyelet” t

— A re ben szept. 16

pesten, melye részt vehet.

fizetések üg rendezése, v

a nyomorban és árva sor

tosítása érde

— Ö. T takarékpénzt

5 frtot, özv. oltó egyület

(ezenkívül ug adományozót

let nevében v ánimtom. Deb

István, egyle

— A ke reczeni „K

tének dalkó baton A „bi

Károly zenei körü dalesté

1. „Népda e bucsuja” Ro

4. „Virágus „Nyisd ki

órákor. Belé Az elnökség

tandók.

— Ért elita bi

érttesíti a h

évre kidolgo

tetvén, a m

napjái a h

anna-utcz

tett, s ug

nyújtandók

hez ezimzet

zen, 1890.

bizotts

81:
gyvdek,
Kovács
gybérlo.
k é r ő l:
Pécsy Ar-
Mike Fe-
Somogyi
korábban
a képv-
nott érte-
lő és
at a kül-
8 r ő l:
Muárd kir.
közjegyző,
Lajos. Szu-
kosok.
8 r ő l:
ny Zoltán,
Ferenccs
távan vár-
Nagy Mik-
Kovács
ert, Adler
Fisch-
enrik, Lu-
zelek Sán-
bizottsági
esaknem
e van.
bert orsz.
Dr. Király
s ügyvéd,
Vilmos bir-
Dr. Ti-
birtokos
mény Mór
Kálmán
lap szerk.
János
Horvath
gy iparos,
Kálmán
s. Torday
birtokos,
Geréby
zó gyáros,
Fischl Emil
„Debr.
ebben a
ent-mikló-
agocsame-
et tettek,
eről, nin-
z érdekeit
ik a csat-
rók által
m, a kik
e, vagy a
rtaz illető
rák mag-
aszt
ait utólag
erkedésre
e. testü-
arzatán;
miniszter.
n fogadja
szombaton
te távira-
ontosságu
pés. Ez a
re. A gaz-
ertekeze-
s gazdasági
a főtiszt,
muel egy
mán gazd.
miniszteri
felügyelő
ni a gazd,
gy a tü-
díjazásu
átassék, s
eghagyat-
— az elő-
előle bota-
ügygyel
is, hogy
a, konyha-
a filoxera-
s egy a
k gyakor-
béli bator-
czky Béla
81 holnap
ref nagy
Debrecezi
kamarák
s rekítés
d város
önálló
rad szé-
m tettek
aránkra,
Szilágy-

vármegye is kiszakították a kamara területéből és Kolozsvárhoz csatoltatták. Kárpótlásul azonban megkapjuk egész Jász-Nagykun-Szolnokvármegyét, a mely maga kívánkozott Debreczenhez, daczára annak, hogy a szegediek sokat kókkettiroztak a jászok és nagykunok felé. A debreczeni kamara területe még ezen változás után is egyike maradt a legnagyobb területű kamaráknak, miután még most is Hajdú-, Jász-Nagykun-Szolnok-, Szabolcs-, Szatmár-, Máramaros-, Bereg- és Ugocsavármegyék, Debreczen és Szatmár-Németi sz. kir. városok tartoznak hozzá.

— **Eljegyzés.** Dr. Borbély Imre városunk kiváló tehetségu fiatal fogorvosa tegnap este váltott jegyet Nánássy Mariska kisasszonynyal kiskarándi és nagyvárad Nánássy Lajos helyettes pénzügyigazgató és szab. all. honvéd huszárkapitány szellemes szép leányával. Öszinte szívvel gratulálunk e szép frigyhez. (Emke.)

— **Halálozás.** Városunk számos ur családját borította gyászba egy általánosan tisztelt és becsült asszonynak, özv. veskőczy Budaházy Józsefné, született Nánássy Teréziának elhunytá, — a mit következő gyászjelentés tudat a közönséggel: Mély fájdalommal jelentjük szeretett édes anyánk nagyanyánk és testvérünk Özv. V. BUDAHAZY JÓZSEFNE született Nánássy Teréziának élete 74 ik évében, folyó hó 16-án, reggeli 5 órakor, végelgyeogülésben bekövetkezett gyászszos kimúltat. A megboldogultnak földi részei folyó hó 18-án, délután 3 órakor fognak, Csapó-utczai 359. számú házuktól, a Czegléd utcai templomban tartandó rövid ima után, a Dobozy sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Végtesztességétélre rokonainkat, ösmerőseinket szomorodott szívvel meghívjuk. Debreczen, 1890 Február hónap 16. Gyermekei: Budaházy Jozefa, Özv. Berghofer Istvánné; Budaházy Miklós, neje Gyürky Matild és gyermekei; Budaházy Albert, neje Berghofer Ida és gyermekei; Budaházy Antal mint vő; és Kassay Béla mint unoka. Testvérei: Nánássy László, Özv. Léway Imréné, Özv. Moll Gusztávné, Özv. Laky Lajosné, Nánássy Ferenc és Nánássy Juliánna. (Emke.)

— **Nagyvár is mozog.** A „nagyváradi kereskedők társulata“-nak választmánya f. hó. 15-án Hevesi Ödön elnöklete alatt ülést tartott, melyen néhány kebelbeli ügy elintézése után élénk megbeszélést idézett elnök azon indítvány, hogy a kir. táblának esetleg Nagyváradon leendő elhelyezése érdekében a testület szélesebb körben mozgalmat fejlesszen. A választmány egy-erte mien hozzá járult a javaslathoz és elratározta, hogy Nagyváradi testületeit, egy-leteit, társulatait, különösen az ügyvédi kamarat és megvét, átiratiling megkeresi, miszerint a meginditanda mozgalmat befolyásának teljes sulyával támogatni szíveskedjék. A további teadók végrehajtására küldöttséget bízott meg a választmány Hevesi O. (elnök), Hóványi Géza, Huzella Gyula és dr. Várady Zsigmond (titkár) urakkal.

— **Halálozás.** A következő gyászjelentést kaptuk: Özvegy Fehér Sámuelné, Gábor Karolina mély gyásszal tudatja férje néhai Fehér Sámuelnek élete 73-ik évében, folyó hó 16-án rövid szenvedés után történt gyászszos elhunytát. A boldogultnak földi részei folyó hó 18-án d. u. 2 órakor fognak a Czegléd utca 2155. számú háznál, a ref. egyház szertartása szerint tartandó rövid ima után a Czegléd utcai sírkertben örök nyugalomra letétni. Béke poraira! A temetést a „Kegyelet“ temetkezési intézet rendezi.

— **A református lelkesek fizetése ügyében** szept. 16-án országos gyűlés lesz Budapesten, melyen minden református egyháztag részt vehet. A gyűlés célja lesz a lelkesi fizetések ügyének megvitatása, a fizetések rendezése, valamint annak megvitatása, hogy a nyomorban élő lelkesek, papi özvegyek és árvák sorsának enyhítése s jövőjének biztosítása érdekében mit teygen az egyház.

— **Ö. T. Köszönet nyilvánítás.** Az Altródi takarékpénztár az önkéntes tüzoltó-egyletnek 5 frtot, özv. Weisz Jánosné urhölgy a tüzoltó-egylet zenekara pénztárának 5 forintot (ezenkívül ugyan e célra félvévenként 1 frtot) adományozott, mely nagylelkűségért az egy-let nevében ezennel mély köszönetemet nyilvánítom. Debreczen, 1890. febr. 17. Tikos István, egyleti pénztárnok.

— **A kereskedő ifjak dalestélye.** A debreczeni „Kereskedő ifjak önképző egyesülete“ ténak dalköre“ által február hó 22-én szombaton A „bika“ szálloda dísztermében Rácz Károly zenekara közr. működése mellett zártkörű dalestély rendeztetik következő műsorral 1. „Népdal egyveleg“ Szentimaytól. 2. „Honfi bucsuja“ Rott E.-tól. 3. „Népdal“ Beleznyától. 4. „Virágok“ mondanálk“ Rott E.-tól. 5. „Nyisd ki rózsám“ Zimaytól. Kezdeté 8¹/₂ órakor. Belépti-díj személyenként 50 krajczár. Az elnökség. A meghívók kívánatra előmutatdók.

— **Értesítés.** A debreczeni izraelita hitközség adókövető bizottsága értesíti a hitközség tagjait, hogy az 1890. évre kidolgozott cultusadó listrom elkészítve, a mai naptól kezdve 1890. február 22. napjáig a hitközség jegyzői hivatalában (szentanna-utca-templomépület) közszemlére kitétetett, ugyanott a jelzett napig írásban nyújtandók be a hitközség képviselőtestületéhez czimzett netaláni felszólamlások. Debreczen, 1890. február 13. A z a d o k i v e t ő b i z o t t s á g.

— **Makacs öngyilkos.** Lelesz Ferenc hajdu-dorogi ösosz felesége — halálra szánta magát. Fel is kötötte magát amestergerendára s hogy annál biztosabban elpusztuljon, felgyújtotta feje felett a nád fedelest házat. A tüzoltók segítségével sikerült a férjnek az égő házba bejutni s az asszonyt a jórkor levágták. Kihozták, de miután ők valamennyien a tüzzel voltak elfoglalva, az asszony felhasználta az alkalmat és berohant az égő házba, melynek akkor már rozogtak a mestergerendái. A tüzoltók utána futottak, de az asszony minden áron meg akart halni s mentőit látva, egy előkerített késsel elvágta a nyakát. A kés azonban nem volt elég éles s most is megmenetltek. Most gyógyul orvosi és rendőri felügyelet alatt.

Színház.

Szombaton Ellinger Ilonka jutalomjátékául a „Koldusdiák“ került színpadra. Hogy közönségünk mennyire szereti arról meggyőződhet a jutalomjátéka sikere. S őe szeretett méltán megérdemli. Legkissebb szerepbe is élénkséget, kedélyt tud önteni, s néha egy-egy megjelenésével egész új élet kél a színpadon. Szóval, vervvel, jó kedvvel, kedélyvel játszik mindég — s egész temperamentuma rántalja arra a kedves operette és vigjátéki szerepkörre — melynek betöltéséhez elengedhetlen kellék az elevenesség, a fűrge, a kedély. Első kileptekora a zenekarból két szép csokrot nyújtottak fel neki, s majd minden énekszámát zajos tapsok kíséretében ismételtették meg. Különben az egész előadás — leszámítva néhány rozsz utra terelt hangfutamat (magyarul: gixer) — jól ment.

— **Hadai (Ullendorf)** egy pár ügyes kuplét énekelt. Többek közt a Debreczen s Nagyvárad közti táblaharcról is. Hát bizony sokat lehet törülni a spongyával. Csak az a kérdés, hogy kinél van a spongya!

— **Látja, hogy ebben a darabban sem rajongnak a hőlygek a katonatisztekért.** Önök fogják ránk, hogy az egyenruhák boldjai vagyunk.

— **De csak ha fiatal hadnagy van azokban s nem vén ezredes.**

Nem ér az operette zene semmit sem — mondja ábrándosan egy ifju leányka. Csak a klasszikus zene, az ér valamit. Elringatja a lelkünket, megtanít álmodozni. Oh én rajongok érte.

— **S melyik a legkedvesebb darabja —** Bethoven Chopinjai. Ah milyen valzerek vannak abban!

— **És mennyi ember rajong így a klasszikus zenéért.**

Különben hát úgy van az. Hogy az igazi klasszikus zene egy szép, komoly feleséget juttat az ember eszébe, a ki az élet nagy problémáitfejtgetésével, fennsleges gondolatokkal al eléd lépten nyomom — s a kinek szellemi röptét követni kell tudnod, hogy élvezhessd, hogy terhedre ne váljon — az operette zene pedig egy kedves kis szerető, a ki csak mosolygni s csókolni tud.

— **És ifjabb éveinkben többnyire beérjük az utóbiakkal is.**

— **Semmi is, és semmi többnyire —** hanem mindég — mondaná rá valaki.

Tegnap Vasárnap Bukov került színpadra leszállított helyarákkal. Mintha nem lenne mindegy akár rendes, akár leszállított árak mellett tátoing úresen a nézőtér.

— **És dalolja a direktor, ha ugyan van kedve dalolni:**

— **A defecit csak nem apad —** De megsegít a muszka had!

Julius.

Az idei farsang.

A debreczeni függetlenségi párt bálja Szombaton este tartatott a „Korona“ dísztermében, mint minden farsangon, úgy az ideán a polgárság nagymérű részvétele mellett. A valódi magyaros izű és kinézésű mulatságon ott lehetett látni a debreczeni czivis polgárok legtöbbjét — és előkerült újra a nagy családú csikóbőrös kulacs is, melyből nagyokat huztak vigadó magyarjaink a Kossuth Lajos egészségére.

A bál érdekességét nagyban nevelte az hogy a királyi tábla ügyében Debreczenben érkezett szilágyi Dezső küldöttségéből többen elmentek megnézni a debreczeni függetlenségi bált és tán egy kis hamisítatlan zsíros, de igazi lelkesedést szívn magukba — a királyi tábla Debreczenben leendő elhelyezése érdekében. Hogy e rovat is ide vezet ki, — azon mosolyoghat az agyon táblázott hallgató, de róla senki sem tehet. Pedig a mi debreczeni legény cziviseink akár addig eljárták volna a tánczot, — míg a királyi tábla hozzánk nem jön. Olyan nagy és hosszú volt a jókedv.

— **Czigánybál.** Február 17-én virradóra mult ki hivatalosan a farsang Debreczenben a czigánybáli zajos éjszakával. A derék Magyar y fiuk zenekara rendezői ügyességével ismét összehozta egy éjjelre azt a speciális közönséget a „Korona“-ban tartott czigánybálon, mely csakis e bála szokott felseregleni vagy tán a rendes czigánybáli közönség ez évben is emlékébe idézte a régi emléket, melyben

Magyaryék alkalmas emlékeztetőül pompás talpalávalót szolgáltattak, a pompás talpalávalókat szolgáltattak szokott barna családok fehéreselédének és a minden rendű és rangu mulatozó publikumnak. Minden nagyobb bizonyítgatások nélkül el lehet binni, hogy volt fesztelen jó kedv a szegszőszerezintibb értelmében, és hogy a jókedv mómora csak a derengő hajnal oszlató hatásán mult ki időszaki kimerülésben a szertereppent tánczó sokaság egyeseiben. Így volt ez máskor is.

Legujabb.

BUDAPEST, Febr. 17. (Érk. d. u. fél 3 órakor). A küldöttség 11 órakor tisztelgett Szilágyi Dezsőnél. Az elfogadási terem zsufolásig megtelt. A küldöttséghez csatlakoztak: gr. Dessewffy Aurél, Király Ferenc, Thaly Kálmán, Ónody Géza, Vályi Arpad, Körössy Sándor, Szadovszky József, Polonyi Géza, Csávolszky Lajos, Domahidy István, Isaák Dezső, Szomjas József, Papp Elek, Madarász Imre stb. orszgy. képviselők.

A küldöttség nevében Korniss Ferenc nagybirtokos nyújtotta át a küldöttség emlékiratát Szilágyi Dezsőnek, rövid, ajánló beszéd kíséretében. A beszédre Szilágyi Dezső következőkben válaszolt:

„Tisztelt Uraim! Az én helyzetem azt hozza magával, hogy a fölött, a mi előtem igen ismeretes volt, és a minek tolmácsolásával az alkalommal engem megistelték, én önöknek sokat nem mondhatok. Van azonban két dolog, a mit határozottan mondanom kell; az egyik az, a mit különben tisztelt szónokuk is kiemelt, hogy előttem, bár én minden politikai szempontot méltányolok és annak befolyást kell hogy engedjek a kormány elhatározására, s kell hogy igyekezzem a törvényhozást isannak méltánylására birni, de kijelentem, hogy a döntő most és mindig az igazságügyi szempont marad. (Élénk éljenzés.)

A másik pedig az uraim — miután részemről igen természetesnek találom azt, hogy széles körökben érdeklődéssel fordulnak ide ebben az ügyben, — hogy egyebet ez alkalommal nem mondhatok, minthogy mindaz, a mire önök, szónokuk tolmácsolása szerint sulyt helyeznek, **meg lesz fontolva és semmi sem lesz figyelmen kívül hagyva** (élénk helyeslés); és minthogy rövid idő választ el bennünket attól, midőn e részben ismeretlen az, hogy mit fog javaslatba hozni a kormány, igen természetes, hogy e pillanatban nem lehet hivatásom azt sem megmondani, annál kevésbé pedig sejtetni engedni; miért is méltóztassanak a dolgot a kormányra és a törvényhozás belátására bízni, ama tudattal, hogy önök, kik az ügyet felkarolták, mindazt a mit maguk mellett felhozn tudtak, felhozták, és ez az a mit ez alkalommal mondok, s nincs egyéb, a mit mondjak, minthogy ha majd a proppozíciók megjelennek, s a törvényhozás határoz, önök is egész objectiv szemekkel nézik a dolgot a mint én azt minden körülmények közt tekinteni fogom. (Új élénk éljenzés.)

Ajánlom magam szíves jóindulatukba. (Hosszantartó lelkesült éljenzés.)

BUDAPEST Febr. 17. A küldöttség délben Péchy Tamásnál, a képviselőház elnökénél tisztelgett, s előtte dr. Medve Kálmán beszélt. Péchy válaszában határozatokat kifejezte azon nézetét, hogy Debreczen semmi körülmények között nem mellőzhető. — Tiszta Kálmán d. u. öt órakor fogad. Este fényes bankett a vigadó nagy termében, hová Péchy Tamás is eljön.

Péchy Tamás és Tisza Kálmán válaszáat lapunk holnapi számában szöszereint közöljük. — (Szerk.)

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.
Holnap kedden, 1890. Február hó 16-án, páratlan szünetben felemelt helyarákkal

SLAVIANSKY D' AGRENEFF
orosz nemzeti énekkarának első fellépése
Ezen előadásra jegyek még válthatók az igazgatósági irodában.

M Ű S O R:

Szerda 19. H. Orosz művészek hangversenye páros szünet.
Csütörtök 20. Varázstárol bérlet.
Péntek 21. Az ember tragédiája előkészületei miatt nem lesz előadás.
Szombat 22. Az ember tragédiája szünet.
Vasárnap 23. „ „ „ „
Hétő 24. „ „ „ bérlet.

Az ember tragédiája teljesen új díszletekkel lesz előadva.

Felolós szerkesztő és kiadó lapfőmunkos: Vértesi Arnold.
Főmunkatárs: Kerecz Vilmos.

Turay Farkas jóhírnévnek örvendő

mosó és tisztító intézete

alólírott vezetése alatt

ajánlja magát mindennemű fehérneműek gyors, szép és jutányos mosására és tisztításra.

Különösen felhívom a n. é. közönség szíves figyelmét azon körülményre, hogy elsőrangú gyáraktól, nagy áldozatok árán legujabb szerkezetű gépeket hoztattam, mi által azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy Európa bármely fővárosainak ilyenmű intézeteivel a versenyt kiállhatom.

Ablakfüggönyök tisztítására különö gonbot fordítok s nemcsak, hogy e célra új gépekkel látam megmagant, de ezenfelül még szakavatott embert hoztattam, a ki az ablakfüggönyöket hófehérre és crém színre páratlan ügyességgel tisztítja; s mivel

1 pár ablakfüggönyt hófehérre 50 kr-ért, crémszínre 80 kr-ért tisztíttatok,

miadenki állításom igazságáról meggyőződést szerezhet.

Női ruhák széjjelszedetlen állapotban mosatnak és vasaltatnak és oly állapotban küldetnek a hához, mintha ujjonon kerülőnek ki az üzletből, továbbá mosatnak és vasaltatnak uri mellények is legolcsóbb ár mellett.

Tiszteltem
Spiegel Miksa,
W.-sz-fé e ház.

5838. sz.
1889. tkv.

Arverési hirdetem. kivonat.

A h.-büszörményi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Bíró Károly ügyvéd végrehajtatónak Tatár László h.-büszörményi lakos végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tökékövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. járásbírószék (h.-büszörményi kir. járásbíróság) területén lévő és a hadházi 3930. számú tjkvben foglalt A I. 5018. 5236. 8471. 8464/4 hrsz. alatti ingatlanokra 104 frt, a hadházi 3144 stjkvben foglalt A + 9409, 9412 és 9425 hrszm. alatti ingatlanokra 176 frt, végül a h.-hadházi 1116 stjkvben foglalt A I. 1880. hrsz. alatti ingatlanra 44 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi márczius hó 14. napján délelőtt 9 órakor H.-Hadház városházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatul fogottak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 10 forint 40 krajczárt, 17 forint 40 krajczárt és 4 forint 40 krajczárt készpénzben vagy az 1881. LX. törvény-cikk 42. §-ában jelzett árfoylam-mal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadék-kepes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bírósnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattni.

Kelt H.-Büszörményben a kir. járásbírósi telekkönyvi osztályánál 1889. december hó 13-napján.

D E Á K
kir. aljárásbíró.

„A DEBRECZENI ELLENŐR“

könyvkiadóhivatalában

megjelentek és kaphatók a következő könyvek.

Vértési Arnold összes munkái I—VII. vaskos diszkötés. Egy-
egy kötet ára 2 frt 10 kr.
a 7 kötet együtt 14 „ — „

Gróf Vay Dániel „Magyarország története“
3 vaskos diszkötet ára 7 „ — „

Vértési Arnold „Páriák“ elbeszélés ára 1 „ — „

Vértési Arnold „A bojár leánya“ regény 2 köt. ára 2 „ — „

Vértési Arnold „Fecskefészek“ regény 1 köt. ára 1 „ — „

Vértési Arnold „A jegyző kisasszony“ regény
1 kötet ára 1 „ — „

Vértési Arnold „A debreczeni diák“ regény 1
kötet ára 1 „ — „

Zolthay Lajos Tiszántúli egyházkerületi térképe
vászonra huzva (leszállított ár) 1 „ 50 „

Vértési Arnold „Öngyilkosok“ elbeszélések ára 1 frt — kr.

Karczag Vilmos „Ma és mindig“ elbeszélések
ára 1 „ 50 „

Karczag Vilmos „Szerető szívek“ elbeszélések
ára 1 „ 20 „

Karczag Vilmos „Macskák“ (történetké) ára 1 „ — „

Molnár László „Egy kis város krónikája“ elbe-
szélések, ára 1 „ 20 „

Mátray Lajos „Fazekas Mihály élete és mun-
kái“ ára 1 „ — „

R. P. O. „Titkos szerelem“ regény 1 kötet ára — „ 80 „

Bugyi Sándor depr. talyigás kalandjai 1 kötet — „ 60 „

Vidéki megrendelések postafordultával eszközöltetnek.

ÚJ DIVATU BETÜKKEL GAZDAGON BERENDEZETT NYOMDA DEBRECZENBEN.

A „DEBRECZENI ELLENŐR“

legújabb és legdivatosabb betűkkel
gazdagon felszerelt s három gyorssajtóval berendezett

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZENBEN SZECHENYI UTCZA SIMON-ház

ajánljuk mindennemű nyomdai munka gyors, díszes kiállítására.

községi és gyámi rovatok izek, hivatalos nyomtatványok,

MINDEN ALAKBAN

ÜGYVÉDI ÉS KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK

falragaszok, körlevelek, gyászjelentések, levélfejek és levélborítékok.

báli meghívók, névjegyek füzetek és könyvek

a legjutányosabb árakon állíttatnak ki.

VIDÉKI MEGRENDELESEK PONTOSAN TELJESÍTETNEK.

Szerkesztő
Széchenyi-utca
ker.
E
előzetési péld
valamint
minden kősz
Bérmontetlem

XVI

A „D
rata. Volos
óra 40 p.

Gróf
hajnalba

An

(B.) E

férfia megha
kező nyugt
azon félelem
el a hazát,
Európát.

A volo
ágygyá vált
rat, azt egy
kísér sirjába

A nagy
nemzetünk u
tükrözik viss
volt ő azokr
gött. A legu
fényes diplo
koszorújával
babért, mel
mácziai műk
történetirői
halottja eml

Magyar
szakában élt
tekre szólító
„legnagyobb
agitációi. A
elvű apostola
lén vármeg
1847/48 ik p
a forradalmi
látkörű, szél
diplomácia
magyar korm
ba volt kikü
letéssel után
nevű szerepl
keze, ő is

Fényes pály
működésének
nától és haza
atokban gazi

Működés
dön a bitófár
sitője a kiegy
jében Deák n
sorsának inté
Magyarország
honvédelmi m
kibékült fejed
kor a nádori

Miniszter
külligyeinek
felség szava.
sokoldalú teh
harmadik kö
tevékenysége.

Európa ó
gaslik ki alak
iki berlini sze
nak sok tekin
működésének